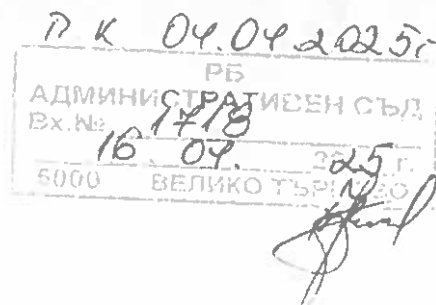

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
Секретариат

Люксембург, 03.4.2025 г.

Административен съд – Велико
Търново
ул. „Иван Вазов“ № 1
гр. Велико Търново – 5000
БЪЛГАРИЯ / BULGARIE

1327755 BG

Преюдициално дело C-164/24

Ситиленд

(Запитваща юрисдикция: Административен съд - Велико Търново - България)

адм. дело № 815 / 2023 г.

Връчване на съдебно решение

Секретарят на Съда приложено Ви изпраща заверен препис от съдебното решение.

Секретарят моли да го уведомите за последващото развитие на делото и съответно да му предоставите препис от решението, постановено от Вашия съд.

Като приложение към настоящото секретариат връща изпратените от Вас материали.

Радостина Стефанова-Камишева
Администратор

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ
TRIBUNAL DE JUSTICIA DE LA UNIÓN EUROPEA
SODNI DVOR EVROPSKÉ UNIE
DIN EUROPAISKE UNIONS DOMSTOL
GERICHTSHOF DER EUROPAISCHEN UNION
EUROOPA LIIDU KOHUS
ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ
COURT OF JUSTICE OF THE EUROPEAN UNION
COUR DE JUSTICE DE L'UNION EUROPÉENNE
CÔURT BIRITANNIAIS AN AONTAIS EORPAIGH
SUD EUROPSKE UNIE
CORTE DI GIUSTIZIA DELL'UNIONE EUROPEA

EUROPAS SAVIENĪBAS TIESA
EUROPOS SĄJUNGOS TEISINGUMO TEISMAS
AZ EURÓPAI UNIÓ BÍRÓSÁGA
IL-QORTI TAL-ĠUSTIZZJA TAL-UNJONI EWROPEA
HOOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE
TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ
TRIBUNAL DE JUSTIÇA DA UNIÃO EUROPEIA
CURTEA DE JUSTIȚIE A UNIUNII EUROPENE
SÚDNY DVOR EURÓPSKEJ ÚNIE
SODIŠČE EVROPSKE UNIJE
EUROOPAN UNIONIN TUOMIOISTUIN
EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

— 1327 591 —

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (десети състав)

3 април 2025 година*

„Преюдициално запитване — Обща система на данъка върху добавената стойност — Директива 2006/112/ЕО — Системно неизпълнение на данъчни задължения — Дерегистрация на данъчнозадълженото лице от регистъра за идентификация за целите на данъка върху добавената стойност (ДДС) — Принцип на пропорционалност“

По дело C-164/24

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Административен съд Велико Търново (България) с акт от 20 февруари 2024 г., постъпил в Съда на 1 март 2024 г., в рамките на производство по дело

„Ситиленд“ ЕООД

срещу

Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново

СЪДЪТ (десети състав),

състоящ се от: D. Gratsias, председател на състава, M. L. Arastey Sahún (докладчик), председател на пети състав, и B. Smulders, съдия,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: A. Calot Escobar,

предвид изложеното в писмената фаза на производството,

като има предвид становищата, представени:

* Език на производството: български.

- за „Ситиленд“ ЕООД, от Б. Велев, адвокат,
- за Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново, от Б. М. Николов,
- за Европейската комисия, от Р. Carlin и Д. Драмбозова, в качеството на представители,

предвид решението, взето след изслушване на генералния адвокат, делото да бъде разгледано без представяне на заключение,

постанови настоящото

Решение

- 1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на членове 213 и 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност (ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 3, стр. 7), изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г. (ОВ L 348, 2017 г., стр. 7) (наричана по-нататък „Директивата за ДДС“).
- 2 Запитването е отправено в рамките на спор между „Ситиленд“ ЕООД и Директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ — Велико Търново (България) (наричан по-нататък „Директорът“), относно дерегистрацията на Ситиленд за целите на данъка върху добавената стойност (ДДС).

Правна уредба

Правото на Съюза

- 3 Член 2, параграф 1 от Директивата за ДДС определя сделките, които подлежат на облагане с ДДС.
- 4 Член 213, параграф 1, първа алинея от тази директива гласи:
„Всяко данъчнозадължено лице декларира кога започва, променя или прекратява своята дейност като данъчнозадължено лице“.
- 5 Член 214, параграф 1 от посочената директива предвижда:
„Държавите членки предприемат необходимите мерки, за да гарантират, че следните лица са идентифицирани чрез индивидуален номер:
[...]

- 6 Член 273 от същата директива има следния текст:

„Държавите членки могат да наложат други задължения, които те считат за необходими за осигуряване правилното събиране на ДДС и предотвратяване избягването на данъчно облагане, при спазване на условието за равнопоставено третиране между вътрешни сделки и сделки, извършвани между държави членки от данъчнозадължени лица и при условие че такива задължения не пораждаат в търговията между държавите членки формалности, свързани с преминаването на границите.

Възможността за избор по първа алинея не може да се използва за налагане на допълнителни задължения към тези, установени в глава 3“.

- 7 В дял XII от Директивата за ДДС се намира глава 6, която съдържа раздел 2, озаглавен „Специален режим за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, неустановени в рамките на [Европейската] [о]бщност[...]“, в която са членове 362 и 363 от тази директива.

- 8 Член 362 от посочената директива гласи:

„Държавата членка по идентификация определя на данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на този специален режим и го уведомява по електронен път за този номер. [...]“.

- 9 Член 363 от същата директива има следния текст:

„Държавата членка по идентификация заличава данъчнозадълженото лице, неустановено в рамките на Общността, от регистъра за идентификация в следните случаи:

[...]

г) ако системно не спазва правилата, свързани с този специален режим“.

- 10 Тази глава 6 съдържа раздел 4, озаглавен „Специален режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави“, в който се намират членове 369р и 369с от Директивата за ДДС.

- 11 Член 369р от тази директива гласи:

„1. Държавата членка по идентификация определя на данъчнозадълженото лице, ползващо този специален режим, индивидуален идентификационен номер по ДДС за прилагането на специалния режим и го уведомява по електронен път за този номер.

[...]

4. Идентификационният номер по ДДС, определен съгласно параграфи 1, 2 и 3, се използва единствено за целите на този специален режим“.

12 Член 369с от посочената директива предвижда:

„1. Държавата членка по идентификация заличава данъчнозадълженото лице, неизползващо посредник, от регистъра за идентификация в следните случаи:

[...]

г) ако [данъчнозадълженото лице] системно не спазва правилата, свързани с този специален режим“.

Българското право

13 Съгласно член 106 от Закона за данъка върху добавената стойност (ДВ, бр. 63 от 4 август 2006 г.), в редакцията му, приложима към спора по главното производство (наричан по-нататък „ЗДДС“):

„(1) Прекратяване на регистрацията (дерегистрация) по този закон с процедура, въз основа на която след датата на дерегистрация лицето няма право да начислява данък [ДДС] и да приспада данъчен кредит освен в случаите, когато този закон с предвидил друго.

(2) Регистрацията се прекратява:

1. по инициатива на регистрираното лице, когато е налице основание за дерегистрация — задължителна или по избор;
2. по инициатива на органа по приходите, когато:
 - а) е установил основание за задължителна дерегистрация;
 - б) е налице обстоятелство по чл. 176“.

14 Член 176 от ЗДДС предвижда:

„Компетентен орган по приходите може да откаже да регистрира или да прекрати регистрацията на лице, което:

[...]

3. системно не изпълнява задълженията си по този закон;

[...]“.

15 § 1 от допълнителните разпоредби към ЗДДС гласи:

„За целите на този закон:

[...]

42. „Системни нарушения“ са нарушенията, извършени в едногодишен срок от влизането в сила на наказателното постановление, с което лицето е било наказано повторно за същото по вид нарушение.

[...]“.

Спорът в главното производство и преюдициалните въпроси

- 16 Ситиленд е учредено по българското право търговско дружество, извършващо дейност в областта на строителството до 2019 г.
- 17 През 2022 г. е извършена данъчна проверка на това дружество, вследствие на която органът по приходите при Териториална дирекция на Националната агенция за приходите Велико Търново (България) с акт от 27 септември 2022 г. прекратява регистрацията по ЗДДС на дружеството в съответствие с член 176, точка 3 от ЗДДС.
- 18 Всъщност този орган приема наличието на системно неизпълнение от посоченото дружество на задълженията му по ЗДДС, изразяващо се в неплащане на декларирания ДДС за внасяне за общо пет данъчни периода за времето от 1 септември 2013 г. до 30 юни 2018 г.
- 19 С решение от 19 декември 2022 г. Директорът потвърждава акта от 27 септември 2022 г.
- 20 В решението си той констатира, че неплатените от Ситиленд задължения за ДДС възлизат на 4 144,59 български лева (BGN) за данъчен период септември 2013 г., на 0,46 BGN за данъчен период май 2017 г., на 365,50 BGN за данъчен период март 2018 г., на 49,66 BGN за данъчен период април 2018 г. и на 27 506,73 BGN — за данъчен период юни 2018 г.
- 21 В хода на производството, довело до приемането на това решение, Ситиленд поддържа, че разглежданият ДДС, който е бил деклариран, но не и платен, произтича от фактури, издадени на ЕООД „Терем — Ивайло“, по които е налице съдебно производство поради неплащане от същото на фигуриращ в тях ДДС. След направено от Ситиленд възражение срещу констатациите на първоинстанционния данъчен орган Директорът установява, че разглежданите задължения за ДДС са изплатени на 27 октомври 2022 г., като остават дължими само лихви в размер на 6 264,02 BGN.
- 22 Административен съд Велико Търново (България), който е запитващата юрисдикция, е сезиран с жалба от Ситиленд срещу решението от 19 декември 2022 г. Тази юрисдикция изпитва съмнения относно

съответствието с правото на Съюза на българската правна уредба, допускаща възможността за deregистрация на дружеството по ДДС, доколкото в Директивата за ДДС не е предвидена възможност за изключване на данъчнозадължено лице от системата на ДДС.

- 23 Всъщност българската правна уредба не установявала задължение за компетентните данъчни органи да извършат цялостен анализ на поведението на данъчнозадължено лице, за да направят извод, че то поставя в риск данъчните приходи и има съмнения за участието му в данъчни измами. Обратно, достатъчно е само да се констатира извършването на три формални нарушения на правилата за ДДС, включително подаване на данъчна декларация със закъснение, заплащане на дължим ДДС със закъснение или издаване на фактура по ДДС със закъснение, за да бъде изключено от системата на ДДС такова данъчнозадължено лице.
- 24 В конкретния случай компетентните данъчни органи констатирали системност на извършените от Ситиленд нарушения, като вземат предвид продължителен период от почти десет години, както и нарушения, отнасящи се до незначителни размери на невнесен ДДС, като например за 2017 г. в размер на 0,46 BGN.
- 25 При тези обстоятелства Административен съд Велико Търново (България) решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:
 - „1) Разпоредбата на чл. 106, ал. 2, т. 2, б. „б“ и чл. 176, т. 3 от [ЗДДС] противоречат ли на член 213, [параграф 1, първа алинея] от Директива[та за ДДС]?
 - 2) При положителен отговор на първия въпрос, [...] член 213, [параграф 1, първа алинея] от Директива[та за ДДС] има ли директен ефект?
 - 3) При отрицателен отговор на първия въпрос, разпоредбите на член 213, [параграф 1, първа алинея] и член 273 от Директива[та за ДДС] и принципите на правна сигурност и съразмерност позволяват ли изключването от системата на ДДС при формални нарушения на закона, без да се отчита времето на извършване на нарушението, вида на нарушението, останалото поведение на лицето и наличието на други субективни обстоятелства като търговски спор за неплащане на дължимия данък в срок?
 - 4) При отрицателен отговор на първия въпрос разпоредбите на член 213, [параграф 1, първа алинея] и член 273 от Директива[та за ДДС] и принципът на пропорционалност позволяват ли изключването от системата на ДДС едновременно с начисляването на лихви за несвоевременно плащане на деклариран данък, без да бъде задължен органът по приходите да извърши анализ относно вида и характера на

дейността на дружеството, неговото поведение като данъкоплатец и тежестта на всяка една от предлаганите мерки?..

По преюдициалните въпроси

- 26 С въпросите си, които следва да се разгледат заедно, запитващата юрисдикция по същество иска да се установи дали член 213, параграф 1, първа алинея и член 273 от Директивата за ДДС, както и принципите на правна сигурност и пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, така както е тълкувана от данъчните органи и съдилища, предвижда възможността компетентният данъчен орган да извърши дерегистрация по ДДС на данъчнозадължено лице с мотива, че не е изпълнило задълженията си във връзка с ДДС, без той да анализира вида на извършените нарушения и поведението на съответното данъчнозадължено лице.
- 27 За да се даде отговор на тези въпроси, следва да се припомни, че съгласно член 213, параграф 1, първа алинея от Директивата за ДДС всяко данъчнозадължено лице е длъжно да декларира кога започва, променя или преустановява своята дейност като данъчнозадължено лице. Член 214, параграф 1 от тази директива задължава държавите членки да предприемат необходимите мерки за идентификация на данъчнозадължените лица посредством индивидуален номер.
- 28 Основната цел на идентификацията на данъчнозадължените лица, предвидена в член 214 от посочената директива, е да се осигури доброто функциониране на системата на ДДС. В това отношение Съдът вече се е произнесъл, че предоставянето на идентификационен номер по ДДС представлява доказателство за данъчния статут на задълженото лице с оглед на приложението на ДДС и опростява контрола над данъчнозадължените лица с цел правилното събиране на данъка (решение от 14 март 2013 г., *Ablessio*, C-527/11, EU:C:2013:168, т. 18 и 19 и цитираната съдебна практика).
- 29 Освен това идентификационният номер по ДДС представлява важно доказателство за извършените сделки. Действително Директивата за ДДС изисква в поредица разпоредби, отнасящи се по-специално до фактурирането, декларирането и рекапитулацията, идентификационният номер на данъчнозадълженото лице, на приобретателя на стоки или на потребителя на услуги да бъде задължително посочен в тези документи (решение от 14 март 2013 г., *Ablessio*, C-527/11, EU:C:2013:168, т. 20).
- 30 Съдът е постановил, от една страна, че от членове 213 и 214 от Директивата за ДДС следва, че държавите членки разполагат с известна свобода на преценка при приемането на мерки, за да осигурят идентификацията на данъчнозадължените лица за целите на ДДС, и от друга страна, че тази свобода на преценка не може да бъде неограничена. Действително, макар и

на държавите членки да е позволено да откажат предоставянето на индивидуален номер на дадено данъчнозадължено лице, тази възможност не може да бъде упражнявана без законен мотив (вж. в този смисъл решения от 14 март 2013 г., *Ablesio*, C-527/11, EU:C:2013:168, т. 22 и 23, и от 18 ноември 2021 г., *Promexor Trade*, C-358/20, EU:C:2021:936, т. 41).

- 31 Обратно, що се отнася до приемането на мерки с цел заличаване на по-рано предоставени идентификационни номера по ДДС, трябва да се уточни, че Директивата за ДДС не съдържа разпоредби, които да разрешават по общ начин на държавите членки да предвиждат в своята национална правна уредба дерегистрация по ДДС.
- 32 Несъмнено членове 363 и 369с от тази директива предвиждат случаите, в които държавата членка заличава данъчнозадължено лице от регистъра за идентификация, предвиден в рамките на специалния режим за услуги, предоставяни от данъчнозадължени лица, неустановени на територията на Съюза, или от този, предвиден в рамките на специалния режим за дистанционни продажби на стоки, внасяни от трети територии или трети държави. Тази дерегистрация се извършва, по-конкретно, когато данъчнозадълженото лице системно не спазва правилата, свързани с разглеждания специален режим. Такава дерегистрация обаче не се отнася до идентификационния номер по ДДС, предоставен по силата на член 214 от посочената директива, а само до идентификационния номер, предоставен на данъчнозадълженото лице за целите на тези специални режими, както следва от членове 362 и 369р от същата директива.
- 33 При това положение, от една страна, в член 17, параграф 1, буква в) и в член 23 от Регламент (ЕС) № 904/2010 на Съвета от 7 октомври 2010 година относно административното сътрудничество и борбата с измамите в областта на данъка върху добавената стойност (ОВ L 268, 2010 г., стр. 1) се споменават издадените идентификационни номера по ДДС, които са станали невалидни, и в частност заличените номера в случаите, когато лицата са декларирали неверни данни, за да бъдат регистрирани за целите на ДДС, или когато не са уведомили за промени в тези данни.
- 34 От друга страна, в съответствие с постоянната практика на Съда от членове 2 и 273 от Директивата за ДДС във връзка с член 4, параграф 3 ДЕС следва, че държавите членки са длъжни да вземат всички подходящи законодателни и административни мерки за гарантиране на събирането на целия дължим на тяхната територия ДДС и за борба с измамите (решения от 2 май 2018 г., *Scialdone*, C-574/15, EU:C:2018:295, т. 26, и от 17 май 2023 г., *Cezam*, C-418/22, EU:C:2023:418, т. 26).
- 35 По-нататък, също според трайната практика на Съда държавите членки имат законен интерес да вземат подходящите мерки за защита на своите финансови интереси, а борбата срещу данъчните измами, избягването на данъчно облагане и евентуалните злоупотреби представлява цел, призната и

- насърчавана от Директивата за ДДС (решение от 14 март 2013 г., *Ablesio*, C-527/11, EU:C:2013:168, т. 28 и цитираната съдебна практика).
- 36 С оглед на разпоредбите и на съдебната практика, споменати в точки 30—35 от настоящото решение, следва да се приеме, че при упражняването на свободата си на преценка при приемането на мерките, целящи да осигурят правилното събиране на данъка и да предотвратят избягването на данъчно облагане, държавите членки могат, ако е необходимо, да предвидят дерегистрацията на данъчнозадължено лице по ДДС.
- 37 Доколкото от преписката, с която Съдът разполага, е видно, че разглежданата по главното производство национална правна уредба, която предвижда дерегистрацията на данъчнозадължено лице по ДДС, е замислена като санкция, която се налага на това данъчнозадължено лице за повтарящо се неизпълнение на задълженията му във връзка с ДДС, следва да се припомни, че при липса на хармонизация на законодателството на Съюза в областта на санкциите, приложими при неспазване на условията, предвидени от установен в това законодателство режим, държавите членки са компетентни да избират санкциите, които според тях са подходящи (решение от 17 май 2023 г., *Cezam*, C-418/22, EU:C:2023:418, т. 27 и цитираната съдебна практика).
- 38 Те обаче са длъжни да упражняват компетентността си при спазване на правото на Съюза и на неговите общи принципи, а следователно и при спазване на принципите на пропорционалност и данъчна неутралност (решение от 17 май 2023 г., *Cezam*, C-418/22, EU:C:2023:418, т. 27 и цитираната съдебна практика). За да се прецени дали определена санкция е съобразена с принципа на пропорционалност, следва да се вземат предвид по-специално видът и тежестта на нарушението, което се наказва с тази санкция, както и правилата за определяне на нейния размер (решение от 11 април 2024 г., *Легафакт*, C-122/23, EU:C:2024:293, т. 42 и цитираната съдебна практика).
- 39 От друга страна, при упражняването на компетентността си държавите членки трябва да спазват изискванията, произтичащи от правото на добра администрация, отразяващо общ принцип на правото на Съюза, който се прилага в рамките на процедурата за данъчен контрол (вж. в този смисъл решение от 16 май 2024 г., *Slovenské Energetické Strojárne*, C-746/22, EU:C:2024:403, т. 50).
- 40 Следва също така да се припомни, че при избора на санкциите държавите членки са длъжни да спазват принципа на ефективност, който изисква да се предвидят ефективни и възпиращи санкции за борба с нарушенията на хармонизираните правила за ДДС и за защита на финансовите интереси на Съюза (решение от 11 април 2024 г., *Легафакт*, C-122/23, EU:C:2024:293, т. 43 и цитираната съдебна практика).

- 41 Дерекистрация по ДДС обаче, предвидена в националната правна уредба по отношение на данъчнозадължените лица, които не изпълняват задълженията си във връзка с този данък, без да се анализира видът на извършените нарушения, не може да се счита за санкция, при която са спазени принципите и изискванията, посочени в точки 38—40 от настоящото решение.
- 42 Всъщност, като се има предвид важната роля, припомнена в точки 28 и 29 от настоящото решение, която има идентификационният номер по ДДС при доказването на данъчния статут на данъчнозадълженото лице, както и на действителното извършване на сделките, приобретателите на стоки и потребителите на услуги, предоставени от данъчнозадължено лице, заличено от регистъра по ДДС и следователно без валиден идентификационен номер за целите на ДДС, няма да са сигурни по-конкретно, че могат да докажат, че имат право на приспадане на ДДС, платен по получени доставки при тази доставка на стоки или услуги.
- 43 При тези условия такива потенциални приобретатели на стоки и потребители на услуги могат да бъдат разколебани да сключват сделки с данъчнозадължено лице, дерекистрирано по ДДС.
- 44 Тази отрицателна практическа последица от дерекистрацията по ДДС означава, че на данъчнозадълженото лице може да се наложи да преустанови дейността си, и по този начин наподобява временна или постоянна забрана за упражняване на тази дейност. От това следва, че ако дерекистрацията по ДДС се възприемаше като санкция за повтарящо се неизпълнение от данъчнозадълженото лице на неговите задължения във връзка с ДДС, то би ставало въпрос за особено строга санкция.
- 45 В съответствие със съдебната практика, посочена в точка 38 от настоящото решение, такава санкция не може да се счита за съответстваща на принципа на пропорционалност, доколкото е наложена, без да се разглеждат видът и тежестта на извършените от данъчнозадълженото лице нарушения, за да се определи дали е обоснована толкова строга санкция, или при обстоятелствата, довели до нейното налагане, би била достатъчна друга, по-лека санкция.
- 46 Всъщност правна уредба, която позволява на данъчните органи да заличат от регистъра по ДДС данъчнозадължено лице, без да предвижда задължение за тези органи да направят пълен анализ на поведението на това данъчнозадължено лице, за да преценят дали е налице риск за данъчните приходи и вероятност от измама с ДДС, надхвърля необходимото за осигуряване на събирането на целия дължим ДДС и за борба с измамите с ДДС.
- 47 Без такъв пълен анализ на поведението на съответното данъчнозадължено лице е невъзможно да се узнаят със сигурност естеството и мащабът на

евентуалната данъчна измама, извършена от него, и вследствие на това — да се оцени дали дерегистрацията по ДДС на това данъчнозадължено лице представлява подходяща санкция, за да се осигури събиране на целия дължим ДДС и да се противодейства на измамите с ДДС.

- 48 По-нататък, що се отнася до изискванията, произтичащи от правото на добра администрация, посочени в точка 39 от настоящото решение, Съдът е постановил, че административен орган като националния данъчен орган в рамките на задълженията си за проверка трябва да разгледа внимателно и безпристрастно всички релевантни аспекти, за да се увери, че при приемането на решението си разполага с възможно най-пълната и надеждна информация за тази цел (решение от 16 май 2024 г., *Slovenské Energetické Strojárne*, C-746/22, EU:C:2024:403, т. 50 и цитираната съдебна практика).
- 49 Накрая, важно е да се припомни, че според съдебната практика принципът на правна сигурност изисква данъчното положение на данъчнозадълженото лице, що се отнася до неговите права и задължения спрямо данъчната администрация, да не може безкрайно да се преразглежда (решение от 5 декември 2024 г., *Modexel*, C-680/23, EU:C:2024:1000, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 50 От точка 42 от настоящото решение обаче следва, че санкция, която се изразява в дерегистрация на данъчнозадължено лице по ДДС, без формална забрана за упражняването от това данъчнозадължено лице на облагаемата с ДДС дейност, за която то е било регистрирано за целите на този данък, може да доведе до постоянно и многократно преразглеждане на данъчното положение както на самото данъчнозадължено лице, така и на приобретателите на стоки и потребителите на услуги, предоставени от него. Следователно такава санкция не може да се счита и за съответстваща на принципа на правна сигурност.
- 51 С оглед на всички гореизложени съображения на преюдициалните въпроси следва да се отговори, че член 213, параграф 1, първа алинея и член 273 от Директивата за ДДС, както и принципите на правна сигурност и на пропорционалност трябва да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която, както е тълкувана от националните данъчни органи и съдилища, предвижда възможността компетентният данъчен орган да извърши дерегистрация по ДДС на данъчнозадължено лице с мотива, че не е изпълнило задълженията си във връзка с ДДС, без той да анализира вида на извършените нарушения и поведението на съответното данъчнозадължено лице.

По съдебните разноски

- 52 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се

произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (десети състав) реши:

Член 213, параграф 1, първа алинея и член 273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, изменена с Директива (ЕС) 2017/2455 на Съвета от 5 декември 2017 г., както и принципите на правна сигурност и на пропорционалност

трябва да се тълкуват в смисъл, че

не допускат национална правна уредба, която, както е тълкувана от националните данъчни органи и съдилища, предвижда възможността компетентният данъчен орган да извърши deregистрация по данъка върху добавената стойност (ДДС) на данъчнозадължено лице с мотива, че не е изпълнило задълженията си във връзка с ДДС, без той да анализира вида на извършените нарушения и поведението на съответното данъчнозадължено лице.

Gratsias

Arastey Sahún

Smulders

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 3 април 2025 година.

Секретар

Председател на състава

A. Calot Escobar

D. Gratsias

Вярно с оригинала,	
Люксембург, дата: _____	
03. 04. 2025	За Секретар, по пълномощие
	
Радостина Стефанова-Каминшева Администратор	